Kratak uvod u matrice i determinante

Dragan Mašulović

7. maj 2020.

Sažetak

Analiziranje rešenja sistema jednačina nas vodi do pojma determinante, čemo je posvećen početak poglavlja. Nakon toga uvodimo pojam matrice i pokazujemo da je najsločenija i najneintuitivnija operacija nad matricama, množenje matrica, zapravo posledica analize ponašanja linearnih transformacija. Rešavanje sistema linearnih jednačina pokazujemo koristeći nekoliko strategija, od kojih neke imaju samo teorijski značaj, i glavu zaključujemo demonstracijom tehnike za nalaženje inverzne matrice date matrice.

1 Rešavanje sistema jednačina

Rešavanje sistema linearnih jednačina predstavlja važnu temu u savremenoj matematici jer se mnogi fenomeni u nauci mogu modelovati sistemima linearnih jednačina. Tipičan primer predstavlja analiza električnih kola primenom Kirhofovih zakona [2]. Drugi važan izvor motivacije za razmatranja u ovom poglavlju su linearne transformacije [1]. Recimo, Lorencova transformacija opisuje promenu parametara (položaja i vremena) materijalne tačke u jednom referentnom sistemu kada se ona posmatra iz drugog referentnog sistema. Ako pretpostavimo da se referentni sistem u kome se nalazi materijalna tačka kreće konstantnom brzinom v, pravolinijski duž x-ose referentnog sistema posmatrača, onda se veza između koordinata (x, y, z, t) materijalne tačke u njenom referentnom sistemu i koordinata (x', y', z', t') u referentnom sistemu posmatrača može opisati na sledeći način:

$$x' = \gamma(x - vt)$$

$$y' = y$$

$$z' = z$$

$$t' = \frac{\gamma}{c^2}(c^2t - vx)$$

gde je c brzina svetlosti i $\gamma=\frac{1}{\sqrt{1-\frac{v^2}{c^2}}}$. Primetimo da su c,v i γ konstante. Ovo je primer transformacije koordinata $(x,y,z,t)\mapsto (x',y',z',t')$

Lorencove transformacije samo specijalan slučaj opšte linearne tranformacije $(x_1, x_2, \ldots, x_n) \mapsto (y_1, y_2, \ldots, y_m)$:

$$y_1 = a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n$$

$$y_2 = a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n$$

$$\vdots$$

$$y_m = a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n$$

gde su a_{ij} neki realni brojevi.

2 Definicija determinante

Definicija 1. Neka je n prirodan broj i neka su a_{ij} proizvoljni realni brojevi, $1 \le i, j \le n$. Determinanta reda n je algebarski izraz oblika

$$D = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \sum_{f \in S_n} (-1)^{\operatorname{inv}(f)} a_{1f_1} a_{2f_2} \dots a_{nf_n},$$

gde je S_n skup svih permutacija skupa $\{1, 2, \ldots, n\}$. Kraće pišemo i $D = |a_{ij}|_{n \times n}$.

Tri kratka komentara:

- 1. kao što smo i nagovestili, sumiranje se vrši po svim permutacijama skupa $\{1,2,\ldots,n\}$;
- 2. zato je determinanta reda n algebarski izraz koji ima n! sabiraka;
- 3. ako je f parna permutacija onda je broj inv(f) paran, pa je $(-1)^{\text{inv}(f)} = 1$; ako je f neparna permutacija onda je broj inv(f) neparan, pa je $(-1)^{\text{inv}(f)} = -1$; tako smo zapisali činjenicu da se sabirci koji odgovaraju parnim permutacijama uzimaju sa znakom +, dok se sabirci koji odgovaraju neparnim permutacijama uzimaju sa znakom -.

3 Osobine determinanti

Teorema 1 (Vrsta/kolona koja se sastoji od nula). Ako se u determinanti d neka vrsta ili kolona sastoji isključivo od nula, onda je D = 0.

Dokaz. Primetimo, prvo, da svaki sabirak u definiciji determinante sadrži tačno jedan element svake vrste determinante, i tačno jedan element svake kolone determinante. To je ključni sastojak u dokazu koji sledi. Neka se u determinanti D vrsta i sastoji isključivo od nula: $a_{i1}=a_{i2}=\ldots=a_{in}=0$. Tada je $a_{if_i}=0$ za svako $f\in S_n$ što znači da je svaki sabirak u izrazu

$$\sum_{f \in S_n} (-1)^{\mathrm{inv}(f)} a_{1f1} \dots a_{ifi} \dots a_{nfn}$$

jednak nuli. Dakle, D=0.

Osim ove osobine, determinante imaju još niz važnih osobina koje koristimo da bismo efektivno odrediti vrednost determinante. Sada samo navodimo osobine i tek po koji dokaz, dok ostale, često veoma komplikovane dokaze dajemo u sledećem odeljku za posebno motivisane čitaoce.

Teorema 2 (Zamena mesta dvema vrstama/kolonama determinante). Neka je D' determinanta koja se dobija od determinante D tako što dve vrste (ili dve kolone) zamene mesta. Tada je D' = -D.

Teorema 3 (Dve jednake vrste/kolone). Ako su u determinanti D neke dve vrste jednake, ili neke dve kolone jednake, onda je D = 0.

4 Kramerova teorema

Kramerova teorema predstavlja važan teorijski rezultat koji nam opisuje strukturu rešenja kvadratnih sistema linearnih jednačina. Ova teorema nije pogodna za efikasno rešavanje sistema linearnih jednačina i zato je njen značaj isključivo teorijski. Posmatrajmo sledeći sistem n linearnih jednačina sa n nepoznatih:

Literatura

[1] Sheldon Axler: "Linear Algebra Done Right" (2nd Ed.), Springer-Verlag New York Berlin Heidelberg 1997.

- [2] Stephen Boyd, Lieven Vandenberghe: "Introduction to Applied Linear Algebra: Vectors, Matrices, and Least Square", Cambridge University Press 2018.
- [3] Philip N. Klein: "Coding the Matrix Linear Algebra through Applications to Computer Science". Newtonian Press 2015.